

บทคัดย่อ

ที่มาของคดีในอดีตเกิดจากผู้บริโภครของสหภาพยุโรปมีความเสี่ยงสูงที่จะรับอันตรายจากอาหารและมีความกังวลเพิ่มขึ้นต่อผู้บริโภค สหภาพยุโรปจึงกำหนดให้มีการห้ามนำเข้าเนื้อวัวที่เลี้ยงจากสารเร่งการเจริญเติบโตโดยห้ามสหรัฐอเมริกาส่งออกเนื้อดังกล่าวมายังสหภาพยุโรป. ภายในปีค.ศ. 1999 สหรัฐอเมริกาฟ้องสหภาพยุโรปเป็นคดีโดยอ้างว่าคำสั่งห้ามของสหภาพยุโรปขัดต่อข้อตกลง SPS คณะพิจารณาข้อพิพาทขององค์การการค้าโลกเห็นว่าคำสั่งห้ามดังกล่าวขัดต่อข้อตกลงขององค์การการค้าโลก เนื่องจากสหภาพยุโรปไม่ได้แสดงอย่างชัดเจนเพื่อแสดงให้เห็นว่าเนื้อวัวดังกล่าวเป็นสาเหตุก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้บริโภค ขณะเดียวกันสหภาพยุโรปได้แย้งว่าตนมีสิทธิที่จะคุ้มครองประชาชนต่อความเสี่ยงที่ไม่แน่นอน คณะพิจารณาสรุปว่ากฎเกณฑ์ขององค์การการค้าโลกประสงค์ที่จะให้พิสูจน์ถึงอันตรายเช่นว่านั้นก่อนที่จะสามารถจำกัดการค้าได้ องค์การอุทธรณ์สรุปและเสนอแนะว่าคำสั่งห้ามใช้ฮอร์โมนเร่งการเจริญเติบโตในเนื้อวัวของสหภาพยุโรปก่อให้เกิดความแตกต่างเป็นไปโดยตามอำเภอใจ สหภาพยุโรปควรนำมาตรการมาใช้ในทางที่ถูกต้องตามหน้าที่ของตนภายใต้ข้อตกลง SPS ทั้งสหภาพยุโรปและสหรัฐอเมริกายังไม่สามารถเจรจาตกลงการชดเชยความเสียหายได้ และสหภาพยุโรปยังคงเพิกเฉยที่จะปฏิบัติตามรายงานคำตัดสินของคณะพิจารณา สหรัฐอเมริกาสามารถร้องขอต่อผู้มีอำนาจเพื่อขอทำการตอบโต้ คำร้องขอตอบโต้สามารถดำเนินการได้โดยอัตโนมัติภายใต้กฎเกณฑ์ระงับข้อพิพาท

ภายหลัง อนุญาโตตุลาการในคดีพิพาทจึงอนุญาตให้สหรัฐอเมริกาสามารถกำหนดการตอบโต้ทางการค้าจำนวน 116.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปีซึ่งสหภาพยุโรปยังคงมีคำสั่งห้ามอยู่ต่อไป แต่ในทางความเป็นจริง สหภาพยุโรปพยายามคงเจตนาของตนและยังคงไว้ซึ่งการไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของอนุญาโตตุลาการขององค์การการค้าโลกและเป็นการทำลายความน่าเชื่อถือขององค์การการค้าโลกซึ่งจำเป็นจะต้องได้รับการแก้ไขโดยเร่งด่วน